

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

Po prijaznem namigu našega člana Zvoneta Predaliča smo si tokrat za uvodnik izposodili verzze Lorda Byrona, najvidnejše osebnosti angleške romantike in velikega ljubitelja živali, zlasti psov. Pesnik je bil ljubeč skrbnik novofundlandca po imenu Boatswain in ko je slednji zbolel za steklino, ga je negoval brez strahu pred ugrizom in boleznijo. Njegov nagrobnik je celo večji od Byronovega, na njem pa je zapisano: »Blizu tega mesta so shranjeni ostanki tistega, ki je posedoval lepoto brez puhloglavosti, moč brez bahaštva, pogum brez nepremišljenosti in vse odlike človeka brez njegovih napak. Ta hvalnica, ki bi bila le laskanje brez pomena, ako bi bila vrezana nad človeškim pepelom, je le dodatek k spominu na Boatswaina, psa, ki je bil rojen v Novi Fundlandiji maja 1803 in umrl v Newsteadu 18. novembra 1808.« Uvodnim vrsticam sledi epitaf, ki je postal eno izmed Byronovih najbolj znanih del:

*Kadar se v prah povrne kak zemljan,
ne po zaslugah - le po rodu znan,
takrat klesar napne prav vse moči,
da mrtvi z žare čim bolj zablesti,
da sploh ne bereš v glosi slikoviti
kaj bil je - temveč - kaj bi moral biti.*

*A bedni pes, ta tvoj prijatelj vdani,
ki prvi te pričaka, prvi brani,
ki v tvojem srcu svoje ima srce,
ki srečen je, če zate v ogenj sme -
ta gre v pozabo, ker mu ne prizna
Bog duše, ki na svetu jo ima;
medtem ko človek, ta mrčes mrčesa,
lahko s kesanjem upa na nebesa.*

*O, človek, bedna, enodnevna muha,
ti hlapčevsko ničče, ti cvet napuha!
Kdor te spozna, te s studom zapusti,
ti grudica izprijene prsti.
Prijateljstvo ti je le goljufija,
ljubezen - strast, smehlaj - hipokrizija.
Če na dve nogi vstala bi žival,
bi se lahko v dno duše sramoval!*

*Kdor pred to žaro si postal - odidi!
ni vredna, da ti jo oko sploh vidi:
prijatelju v spomin ta grob stoji;
le enega imel sem - tu leži.*

POMLAD TRKA NA VRATA – SPOMLADANSKI PIKNIK TUDI!

Po nepredvidljivi zimi in vztrajnem plesu virusov je že čas, da spet pretegnemo noge in se odpravimo na potep. Za naše naslednje druženje smo izbrali Vače in obisk GEOSSa – geometričnega središča Slovenije.

**Vabimo vas torej na
spomladanski klubski piknik,
ki bo v soboto, 30. maja 2015 s pričetkom ob 11. uri.**

Zbrali se bomo na izletniški kmetiji Pr'Lavrič (Mala Sela 5, Vače - GPS: N 46° 06' 47'' / E 14° 48' 31'', spletna stran <http://www.srce-slovenije.si/turizem/ponudniki/Izletniska-kmetija-Pr-Lavric-Vace>, kjer nas bodo pričakali z dobrodoščico: domači aperitiv, domači bezgov sirup, klasični in vegetarijanski kanapeji. Kmetija je izhodišče za obisk bližnjih znamenitosti, kot so obeležje GEOSS, Pustolovski park GEOSS, zgodovinske Vače, Zgornja Slivna s cerkvijo Sv. Neže. Vsekakor se bomo odpravili – vremenu primerno - na zanimiv sprehod, da se bomo potem lažje posvetili kosilu: goveja in gobova juha v jušnikih, sv. pečenka, ocvrto piščančje meso, pražen krompir, štruklji, zelenjava, solata in sladica. Poskrbljeno bo tudi za vegetarijance (gobova juha, sirovi ravioli, vegetarijanski kaneloni, gobova omaka, pražen krompir, štruklji, zelenjava, solata in sladica), ki morajo svojo izbiro potrditi ob prijavi! Cena udeležbe na pikniku znaša 14 EUR na osebo.

Prijave sprejemamo na znanih številkah oziroma naslovih: Mojca (tel. 041 63 16 16), Barbara (e-mail: Barbara@topol.si) ali Nina (tel. 041 365 748).

Rok za prijave je 25. maj 2015.

Redna letna skupščina

Kot vsako leto smo tudi letos imeli redno letno skupščino SKBPP, ki je potekala 14. marca v Hotelu Krona v Domžalah. Zbralo se nas je 32 članov, ki smo na skupščini tudi poravnali članarino za leto 2015, ki je po sklepu skupščine ostala nespremenjena od lanskega leta. Vse ostale člane, ki na skupščini niste bili prisotni, prosimo, da članarino poravnate čim prej in si tako priskrbite nalepko, s katero lahko uveljavljate tudi vse klubske popuste.

Predlagani dnevni red skupščine je bil v celoti potrjen:

1. **Otvoritev in nagovor predsednice**
2. **Izvolitev organov skupščine**
3. **Ugotovitev sklepčnosti in potrditev dnevnega reda nadaljevanja skupščine**
4. **Poročilo o delu kluba, finančno poročilo in poročilo nadzornega odbora**
5. **Potrditev poročil in zaključnega računa**
6. **Predlog načrta dela in finančnega načrta**
7. **Sklep o višini članarine in pristopnine**
8. **Pripombe in predlogi**

Po otvoritvi skupščine in nagovoru predsednice smo izvolili delovno predsedstvo, zapisnikarja, overovatelja zapisnika in verifikacijsko komisijo. Pri udeležbi 32 članov skupščina ni bila sklepčna, zato smo v času, ko smo čakali na sklepčnost, poslušali zanimivo predavanje predsednice o naravnih rešitvah za boljše življenje naših psov. Po polurnem predavanju je verifikacijska komisija ugotovila, da je skupščina sklepčna in lahko smo začeli.

Poročili o delu kluba v preteklem letu in finančno poročilo je podala predsednica, sledilo jima je poročilo nadzornega odbora s strani Vesne Mišič. V poslovanju ni bilo odkritih nobenih nepravilnosti, skupščina je vsa poročila soglasno potrdila.

V nadaljevanju je sledil predlog načrta dela in finančnega načrta za tekoče leto, ki sta bila prav tako soglasno potrjena. Med načrti za leto 2015 velja posebno poudariti vsa naša tradicionalna druženja, kot sta spomladanski in jesenski piknik, prvomajske počitnice, Dunaj po bernsko ter miklavževanje. Poleg tega bodo tudi letos izšle tri številke klubskega glasila Moj berni.

Pod točko 'Razno' smo se dotaknili problema vzrediteljev, ki so v drugih klubih njihovo gonilo, pri nas pa je klub vzrediteljem le 'servis za oglaševanje mladičev'. Strinjali smo se, da je to širša tema, ki jo bo potrebno še obdelati in nekaj ukreniti v zvezi z njo.

Kot je že v navadi, se je skupščina zaključila s sproščenim druženjem ob kosilu, za katerega je klub vsakemu članu 'primaknil subvencijo' in je stalo naše člane le 5 eur.

Za konec pa še vabilo: za vsa naša druženja že po pravilu velja, da so sproščena in zabavna, vendar se jih skoraj vedno udeležujemo samo eni in isti člani. Tudi, če nas še ne poznate, vzemite si kdaj čas ter pridite in se prepričajte, da ne grizemo ne mi, skrbniki, ne naši berniji. V upanju na naslednja srečanja v čim večjem številu, vam želita UO in NO SKBPP zanimive in veselja polne pomladne dni!

Barbara Šolc

Pozdrav iz Švice

Preselili smo se v Švico, kjer bivamo že skoraj pol leta. Axel je imel pred kratkim kožno alergijo, katero je veterinar opisal kot posledica neposrednega stika z lisico. Dali smo mu betadin in en teden antibiotikov, zdaj je dosti boljše oziroma pozdravljen.

Tukaj moramo zavarovati psa, kar znese slabih 1000 frankov na leto. Poleg tega mora vsak tuj pes skozi 5-urni trening, po katerem dobi dokument, ki potrjuje, da se vede primerno. Ta dokument policija lahko zahteva kadarkoli in če ga slučajno nimamo, kazna znaša 500 frankov.

Je pa res, da so parki za pse ZELO pogosti, opremljeni, urejeni in videti je, da se vse pasme lepo obnašajo, tako da nam ni žal za zavarovanje, saj se plačilo vidno vrača.

Lep pozdrav vsem,

Erik, Nitti in Axel

Točno en teden pred dopolnjenim 10. letom nas je zapustila naša draga Panya. Hvala ti za vse lepe trenutke, ki si nam jih podarila, nikoli ne boš pozabljena....

Valentina

Novosti iz zakonodaje, ki bi jih morali poznati vsi lastniki psov

Cepljenje proti steklini

Cepljenje proti steklini je obvezno po zakonu. Prvo cepljenje proti steklini morajo lastniki zagotoviti po 12. tednu starosti psa, vendar najpozneje do 16. tedna. V kolikor kuža še ni označen z mikročipom, se ga ob prvem cepljenju čipira, vpiše v centralni register psov (CRP) ter izda potni list.

Nadaljnja cepjenja so v razmiku enega leta do tretje vakcinacije, nato na tri leta oz. v skladu z navodili proizvajalca cepiva.

Program cepjenja:

1. cepljenje: od 3. do 4. meseca starosti,
2. cepljenje: 1 leto po prvem cepljenju,
3. cepljenje: 1 leto po drugem cepljenju,
4. cepljenje in nadaljnja: v razmiku 3 let.

DATUMA NASLEDNJEGA CEPLJENJA NE ZAMUDITE! V KOLIKOR ZAMUDITE, MORATE KUŽKA ZOPET CEPITI 3-KRAT ZAPOREDOMA Z ENOLETNIMI RAZMIKI MED CEPLJENJI!

Registracija in označitev

Nova zakonodaja predpisuje poleg zdravstvenih zahtev tudi spremembe v zahtevah glede označitve in identifikacijskih dokumentov (nov potni list za hišne živali). EU potni listi za hišne živali, ki so bili izdani pred 29. decembrom 2014, bodo še vedno veljaven dokument (starih potnih listov ni potrebno zamenjati).

Lastnik psa mora zagotoviti, da je pes do dopolnjenega tretjega meseca starosti označen z elektronskim transponderjem, t. i. mikročipom. Hkrati se izda tudi identifikacijski dokument – EU potni list za hišne živali.

Lastnik mora v sedmih dneh od pridobitve psa urediti prijavo psa pri pooblaščen veterinarski organizaciji. Mladiča mora prijaviti najpozneje do dopolnjenega tretjega meseca njegove starosti. Za vse pse, skotene v Sloveniji po 1.1.2015, je potreben podatek pri vpisu v Centralni register psov tudi njegov izvor. Za pse skotene v Sloveniji to pomeni, da je ob registraciji psa potrebno predložiti tudi številko mikročipa njegove matere.

Sprememba lastništva

Lastnik mora vsako spremembo lastništva psa javiti pristojni veterinarski organizaciji v sedmih dneh od nastanka spremembe.

Veterinarska organizacija spremeni lastništvo psa v Centralnem registru psov na podlagi računa, kupoprodajne pogodbe, ustreznega dokumenta o oddaji psa v ali iz zavetišča ali izjave lastnika o spremembi lastništva psa, ki je kot Priloga 1 sestavni del Pravilnika o zaščiti hišnih živali ter jo lahko dobite v veterinarski ambulanti.

Odjava psa

Pogin psa mora lastnik javiti pooblaščen veterinarski organizaciji v roku 30 dni od pogina. Na veterinarski organizaciji se psa odjavi iz Centralnega registra psov ter uniči potni list. Uničen potni list se shrani ali se ga na željo lastnika vrne.

Pobeg oziroma odtujitev psa lastnik psa prijavi veterinarski organizaciji ali zavetišču za zapuščene živali. Skrbnik živali mora izgubo hišne živali prijaviti v roku treh dni, sicer se šteje, da gre za namerno zapustitev živali.

Če je pes pogrešan in ga do datuma naslednjega cepjenja niste našli, ga do tega datuma na veterinarski organizaciji odjavite kot mrtvega oz. trajno pogrešanega.

Vir: <http://www.vet-barje.si>

Turistični avtobus, prilagojen ljubiteljem psov

Lani jeseni smo na spletnem portalu www.rtvlo.si zasledili novičko, da se hrvaški lastniki psov, ki si želijo organiziranih potovanj, sedaj teh lahko udeležijo skupaj s svojimi štirinožnimi prijatelji.

V Zagrebu so namreč ponudili prvi avtobus za prevoz lastnikov in hišnih ljubljencev v Evropi. Lastniki psov imajo pogosto težave, če želijo s svojimi hišnimi ljubljenci uporabljati javni prevoz. Potovanja so stresna tako za lastnike kot za pse, tudi če prevoznik dovoli prevoz živali v transportnih kletkah. V hrvaški agenciji pa so iz navadnega avtobusa umaknili polovico sedežev in naredili prostor za pse, ki lahko sedijo ali ležijo ob svojih lastnikih. Živali se lahko tudi prosto premikajo v vozilu, a morajo lastniki pred začetkom potovanja podpisati izjavo, da psi niso agresivni.

»Vau vau izlet«, prvotno načrtovani samo na otok Krk, ne zagotavljajo zgolj prevoza, temveč tudi pester, kužkom prilagojen program. Sodeč po objavi na njihovi spletni strani (<http://viaglobe.net/vau-vau-izlet>) se avtobus iz Zagreba odpravi v jutranjih urah, postane v Gorskem Kotarju za sprehod skozi kanjon Kamačnik, na Krku pa se najprej ustavi na psom prijazen plaži Kijac. Po kratkem vodenem ogledu mesta Krk sledi druženje na še eni plaži, kjer so psi dobrodošli (Redagara), nato pa postanek v Punatu, Baški in Vrbniku z možnostjo degustacije vin. Po zadnjem kopanju na plaži v Šilu se avtobus vrne proti Zagrebu, na poti domov pa se seveda ponovno na kratko ustavi, da se lastniki in psi pred spanjem še enkrat naužijejo svežega goranskega zraka.

Pri agenciji trdijo, da je zanimanje za potovanja s hišnimi ljubljenci veliko in napovedujejo, da bodo organizirali tudi izlete v Ljubljano in Gradec. Ali so izleti dejansko zaživel tudi v praksi, nismo preverili, vsekakor pa to domiselno idejo toplo pozdravljamo. Kdo ve, morda se tudi pri nas najde kak pasjeljubi prevoznik... Potem ne bi bilo težko uganiti, kje bi bil naš naslednji piknik ☺

Nina Barlič

Ali ima berni gliste?

Vprašanje:

Pozdravljeni, pri mojem Berniju sem zadnji čas opazila, da mu kar manjka energije in volje, cel dan bi samo ležal in sprva sem mislila, da ga muči sprememba vremena, ki je vedno vplivala nanj, vendar sem tudi začela opaziti, da zavrača določeno hrano, briketi, pa naj bodo takšni ali drugačni, jih ne bo več pojedel, je le še konzerve in kuhano hrano za pse. Ker je zunaj mrzlo in so zunaj pokali ob novem letu, je pes v garaži in vsako jutro je bila nekje luža, kar zanj ni značilno, poleg tega je tudi opazno shujšal, dlaka pa mu močno in enakomerno odpada. Razmišljala sem, če je to znak, da ima pes mogoče gliste ali kaj podobnega, saj v zadnjem letu in pol ni bil razgliščen in cepljen, sicer je pa pes zdrav in brez kakršnihkoli hujših problemov.

Odgovor:

(odgovarja Smiljana Nabergoj, dr. vet. med)

Pozdravljeni !

Vse kar ste opisali, bi sicer lahko bili znaki okužbe s paraziti, zlasti trakulja, ki se prilepi na steno sluznice želodca in dela majhne razjede, povzročajo bolečine v prebavilih, kot posledica psi dosti pijejo, da si malo olajšajo bolečino, zato pa tudi tu in tam kakšna lužica. V vsakem primeru bi bilo dobro psa vsaj 3-krat letno razglistiti, tabletko Caniverm (1 tabl na 10 kg telesne teže, razdeljena v 2 dela - v 2 zaporednih dneh) so zelo primerne, ker so manj grenke kot drugi pripravki in se lažje skrivajo v kakšen košček mesa. Dan ali dva po dajanju tabletk je treba biti pozoren pri iztrebljanju in te iztrebke strogo poberte in odvrzite v smeti, da ne ostanejo v okolici in se morebitna jajčeca ne širijo naprej. Le ta se primejo na travne bilke in čakajo naslednjega gostitelja, da jih pobere. Močna okužba s paraziti lahko povzroča slabo počutje, hujšanje in slab apetit, nikar ne pozabite, da so bolhe prenašalci jajčec trakulje in ob razgliščanju je potrebno preveriti tudi zunanje zajedavce oz. pomisliti na to, kdaj je kuža dobil kaj proti njim.

Nikar ne mislite, da le teh ni v zimskem času. V kupih listja, ki razpadajo in so v globini prav topli, se skrivajo otrpli, vendar živi klopi z vsemi problemi in boleznimi, ki jih lahko prenašajo. Torej previdnost tudi pozimi ni odveč.

V primeru, da vaš kuža popije velike količine vode, hujša in se na splošno slabše počuti, pa je potrebno vedno pomisliti tudi na sladkorno bolezen ali kakšno kronično infekcijo ledvic.

Svetujem vam, da poskusite prvo s tabletkami proti notranjim zajedavcem, želodček pred bolečinami pa zaščitite z lane-no sluzjo (žlica lanenih semen v 2,5 dcl vrele vode, kuhate 3 minute, nato odstavite in ko se malo ohladi, vodo precedite in seme zavržete - pije naj samo sluz s ščepcem sode bikarbone). Razliko pri obnašanju, apetitu in njegovi energiji bi morali opaziti že čez dober teden.

Če ne bo sprememb, pa bo potrebno stopiti v ambulanto k vašemu veterinarju na kompleten pregled.

Za vas smo prebrali:

Izguba apetita pri psu

Psi večinoma jedo hitro in imajo velik tek. Izguba apetita lahko kaže na bolezen, zato je treba najti razlog neješčnosti, da lahko ustrezno ukrepamo. Razlogi, zakaj naš pes ne je, so različni. Izguba apetita je lahko posledica stresa ali pa gre za zdravstveno težavo. Če pes ne je več kot 48 ur, je nujno, da ga odpeljemo k veterinarju, saj gre lahko za kakšno hudo bolezen.

KATERE BOLEZNI LAHKO POVZROČIJO IZGUBO APETITA?

Neješčnost je lahko posledica bolezni. Velikokrat je vzrok težava z zobmi ali dlesnimi. V takih primerih pes odkloni hrano zaradi bolečine. Redno je treba pregledovati ustno votlino ljubljence, da ugotovimo, ali ima gnile zobe, ognojke ali vnete dlesni.

Pogosto pes neha jesti tudi zaradi bakterijske ali virusne okužbe. Poleg tega znaka se pojavi tudi zaspanost. Vročina, ki nastane kot posledica boja telesa proti mikroorganizmom, lahko povzroči izgubo apetita. V tem primeru je ta celo koristna, saj pes manj energije porabi za prebavo in je ima več na voljo za obrambo proti mikrobom.

Zaradi nezmožnosti vohanja oziroma težav z dihanjem med hranjenjem lahko tudi bolezni zgornjih dihal privedejo do neješčnosti. Apetit izgubijo tudi psi, ki imajo črevesne gliste ali druge zajedavce. Drugi znaki so še bruhanje, driska in pojavljanje delov glist v blatu.

Poleg teh povzročiteljev izgubo apetita še veliko drugih bolezni, kot so rak, bolezni jeter, odpoved ledvic, anemije in druge krvne bolezni, odpoved srca, avtoimunske bolezni, vnetje trebušne slinavke, hormonalne bolezni in bolezni živčnega sistema.

Tudi vnetje črevesja, vnetje izločal, zaprtje ali driska, Addisonova bolezen oziroma nezadostno delovanje nadledvičnih žlez in zastrupitve pripeljejo do izgube apetita. Prav tako neješčnost povzroči bolečina, ki je lahko posledica poškodbe. Kot vidimo, je lahko vzrok cela paleta različnih zdravstvenih motenj, zato je pomembno, da smo na to pozorni in ukrepamo dovolj hitro.

NEJEŠČNOST KOT POSLEDICA PREBAVNE MOTNJE

Psi pogosto pogoltnejo tudi stvari, ki jih ne bi smeli. V takšnih primerih se pojavi želodčno-črevesna iritacija, kar vodi do driske in bruhanja, saj se želi telo znebiti škodljive snovi. Poleg tega se pojavi tudi bolečina v trebuhu in zaspanost. V tem času pes izgubi apetit, zaradi izgube tekočine pa lahko pride do dehidracije. Zato je pomembno, da psa spodbujamo k pitju. Če bruhanje ali driska traja več kot 24 ur, je treba takšnega psa peljati k veterinarju.

TEŽAVE PRI STAREJŠIH PSIH

S staranjem začnejo pešati vse funkcije organskih sistemov v telesu. Starejše živali ne vonjajo in okušajo več tako dobro kot mlade živali. To pa vpliva tudi na njihov apetit. Pomagamo jim lahko tako, da hrano pogrejemo in dodamo na vrh obroka najljubšo hrano našega psa, saj jo tako naredimo zanj bolj privlačno.

MOŽNI STRANSKI UČINKI CEPIV IN ZDRAVIL

Včasih so razlog za začasno izgubo apetita tudi cepiva in nekatera zdravila, ki imajo tak stranski učinek.

ODGOVOR NA STRES

Pes ima rad vsakodnevno rutino, saj mu prevelike spremembe predstavljajo stres. To pomeni, da postane živčen, kar se kaže tudi v tem, da noče jesti. Takšen vpliv imajo lahko sprememba okolja, rutine, hrane. Na nekatere pse stresno vpliva potovanje ali selitev, saj jim sprememba okolja ne odgovarja in se v novem okolju ne počutijo sproščeno. Kot posledica se lahko pojavi neješčnost. Iz istega razloga včasih posvojeni psi ne jedo. Prav tako lahko na psa stresno vpliva nov družinski član. Velikokrat se izguba apetita pojavi, ko spremenimo čas hranjenja, čas sprehajanja ... Poskusimo torej čim manj spreminjati dnevni ritem oziroma spremembe uvajati postopoma, da imajo psi možnost, da se na njih počasi navadijo.

Psi včasih ne jedo, ker v nekem okolju niso sproščeni. To je pogosto, kadar je v istem gospodinjstvu več psov. Agresivni, dominantni psi kradejo hrano manj dominantnim in na njih renčijo, zaradi česar se podrejeni psi ne počutijo varne. Tudi psi, ki jedo počasneje kot drugi, pogosto izgubijo apetit. Če imamo torej več psov, je dobro, da jih hranimo v ločenih prostorih. Prav tako so psi lahko nesproščeni ob prisotnosti neznanih ljudi in zaradi tega nimajo teka.

POMANJKANJE GIBANJA

Psi bi se morali gibati vsak dan. Pomanjkanje aktivnosti lahko povzroči izgubo apetita, ki se povrne po daljšem sprehodu. Z gibanjem namreč porabijo energijo, ki jo nato pridobijo s hrano.

IZBIRČNOST PSOV

Nekateri psi pa so samo izbirčni. Do tega pride, če hrano pogosto menjamo in jo ima pes ves čas na voljo, poleg tega pa mu dajemo tudi približke. V takem primeru počakamo 15 minut in če pes še vedno ne začne jesti, posodo s hrano odstranimo. Čez dan ne dajemo psu približkov. Ko bo pes lačen, bo začel jesti.

Vir:

<http://www.aler.si/clanki/izguba-apetita-pri-psu.html>

Bolezni, ki jih lahko dobimo od svojega psa in kako se obvarovati pred njimi

Psi imajo vsekakor pozitiven učinek na naše zdravje, saj znižujejo krvni tlak in količino stresnega hormona v telesu, poleg tega pa izboljšujejo naše počutje. Vendar pa lahko v določenih pogojih tudi ogrozijo naše zdravje, saj lahko na nas prenesejo nekatere bolezni. Bolezni, ki jih od živali lahko dobimo ljudje, imenujemo zoonoze, ogrožajo pa predvsem ljudi z oslabiljenim imunskim sistemom, kot so starejši, otroci in bolni.

Če opazimo spremembe v zdravju ali vedenju psa, ga moramo odpeljati k veterinarju, saj nakazujejo bolezen. S tem ne zaščitimo samo psa, ampak tudi sebe. Poleg tega je zelo pomembno, da počistimo pasje iztrebke ter si po stiku s psi ali njihovimi iztrebki umijemo roke z vročo vodo in milom. Posebej smo pazljivi, če imajo živali drisko ali bruhanje. Umijemo tudi morebitne ugrize in praske, če opazimo kakšne spremembe ran, pa obiščemo zdravnika.

KOŽNE BOLEZNI

Glive povzročajo bolezni, pri kateri se pojavijo rdeči izpuščaji na koži, ki so lahko suhi in luskasti ali mokri in drobljivi. So okroglih oblik in lahko srbijo, na okuženih mestih pa pogosto izpade dlaka. Prenašajo se z neposrednim stikom s kožo ali dlako okužene živali. Če pri psih opazimo rdeče, okrogle izpuščaje, jih peljemo k veterinarju. Zdravimo jih z zdravili ali kremami, ki jih nanesejo na poškodovani del kože. Še ena kožna bolezen, ki se lahko prenese na ljudi, so garje, ki jih povzročajo pršice. Tudi pri tej bolezni se pojavijo brezdlčna in luskasta mesta na koži, zdravimo pa jih na isti način kot lišaje. V redkih primerih lahko tudi pasje bolhe povzročajo težave pri ljudeh. Ugrizi so majhni, rdeči, po navadi na nogah in gležnjih. Preventivno je pomembno, da pse ustrezno zaščitimo proti bolham in očistimo stanovanje.

BOLEZNI, KI JIH POVZROČAJO GLISTE IN TRAKULJE

Odrasle gliste *Toxocara* so želodčno-črevesni zajedavci. Njihova jajčeca se izločajo z iztrebki in postanejo sposobna okužbe po približno dveh tednih. Največkrat se okužijo otroci, ki se dotikajo iztrebkov ali blata, v katerem so jajčeca in dajo nato roko v usta. Zato pazimo, da si otroci umivajo roke in si ne tlačijo prstov v usta. Odrasli skrbno in na pravilen način pobiramo iztrebke, posebej pozorni pa morajo biti vrtnarji. Gliste pri ljudeh običajno ne povzročajo težav, v redkih primerih pa lahko potujejo po telesu in povzročijo vnetja različnih organov, vročino, kašljanje in celo slepoto. V telesu ljudi ličinke niso sposobne dozoreti v odraslo obliko. Pri psih lahko *Toxocara* povzroči poškodbo organov, dihal in težave z očmi. Za zaščito pred glistami pazimo na higieno in redno razglitujemo pse, še posebej pazljivi smo pri mladičih.

Kot jajčeca glist se tudi jajčeca trakulj izločajo z iztrebki psov. Videti so kot majhna riževa zrna. Večina okuženih ljudi ne čuti sprememb, znaki se lahko razvijejo šele po nekaj mesecih in vključujejo slabost, drisko, bolečino v trebuhu, izgubo apetita in teže. Nekatere vrste povzročajo tudi slabokrvnost, druge okužijo različne organe. Pri psih največkrat opazimo drgnjenje z zadnjico ob tla, kar počnejo zaradi srbenja. V njihovih iztrebkih lahko vidimo jajčeca. Tudi pri zaščiti pred trakuljami pospravljamo pasje iztrebke in si umivamo roke.

BOLEZNI ZARADI PRAŽIVALI

Giardia, o kateri smo pisali v eni od prejšnjih številc biltena, je pražival, enocelični črevesni zajedavec, ki je pri psih precej pogost, tveganje, da ga prenese na nas, pa je majhno. Simptomi so pri ljudeh podobni kot pri živalih. Pojavljajo se slabost, driska, napenjanje, včasih pa znaki sploh niso vidni. Giardia se prenaša preko okužene vode in iztrebkov, zato je potrebno biti pazljiv pri rokoanju s pasjimi

iztrebki. Običajno je za preprečitev dovolj že ustrezna higiena.

Tudi pražival *Cryptosporidium parvum* povzroča želodčno-črevesno okužbo, ki se kaže kot vodena driska, vročina, trebušni krči, slabost in bruhanje. Mnogo okuženih potrebuje hospitalizacijo in vnos tekočine v žile, za ljudi z oslabiljenim imunskim sistemom pa je lahko celo usodna. Večina dobi povzročitelja z okuženo vodo, vendar je treba biti previden tudi s pasjimi iztrebki.

STEKLINA

Steklina je bolezen, ki jo povzroča virus in napade živčni sistem. Na ljudi se prenaša z ugrizom, saj najdemo virus v slini okuženih živali. Simptomi se po navadi pojavijo nekaj mesecev po ugrizu, lahko pa traja tudi več let. Prvi znaki so vročina, bolečina, kasneje pa živčni znaki, kot sta zmedenost in vznemirjenost, kar je običajno že usodno. Psi so proti steklini po zakonu cepljeni. Priporočljivo je, da se cepijo tudi ljudje, ki lahko pridejo v stik s steklimi živalmi.

LEPTOSPIROZA

Leptospiroza povzroča bakterija *Leptospira*, ki se prenaša z urinom okuženih živali. Simptomi so podobni tistim pri gripi. Pri psih se pojavljajo vročina, bruhanje, bolečine v trebuhu, driska, neješčnost, šibkost in brezvoljnost. Okužba lahko vodi tudi v bolezen ledvic in jeter. Psi se okužijo z vodo in stikom z živino ali podganami. Preventivno lahko proti leptospirozi psa cepimo, vendar zaščita ni učinkovita proti vsem bakterijam te vrste. Pomembno je, da pazimo na zaščito pred glodavci.

OKUŽBA S SALMONELO

Bakterija *Salmonella* povzroča drisko, vročino in trebušne krče že 12 do 72 ur po okužbi. Bolezen traja običajno sedem dni, večina ljudi si opomore brez zdravljenja, za tiste, ki imajo oslabiljen imunski sistem, pa je lahko tudi usodna. Psi so zaspani, imajo drisko, v kateri je pogosto kri, vročino in bruhanje. Nekateri imajo samo zmanjšan apetit, vročino in bolečine v trebuhu. Lahko se okužimo preko pasje hrane ali priboljškov. Za zaščito si po stiku z bolnimi psi umivamo roke in pospravljamo njihove iztrebke. Pazimo, da otroci ne pridejo v stik s pasjo hrano. Pasjo posodo redno čistimo, vendar ne v kuhinjskem koritu.

LYMSKA BORELIOZA

Lymška bolezen se prenaša s klopi, povzročitelj pa je bakterija *Borrelia burgdorferi*. Kaže se kot vročina, glavobol in bolečina v mišicah in sklepih. Pri psih opazimo predvsem šepanje zaradi vnetja sklepov, slabo počutje in zmanjšanje apetita. Pri resnejšem poteku bolezni so prisotne tudi poškodbe ledvic, srčne težave in bolezn živčnega sistema. Pazimo na ustrezno zaščito proti klopm.

DRUGE BAKTERIJSKE OKUŽBE

Proti metilinu občutljiva *Staphylococcus Aureus* (MRSA) okuži kožo in mehko tkivo. Na mestu okužbe nastane ognjok ali tur, v redkejših primerih pa se razvije v pljučnico. Prenos poteka največkrat preko ugriza. Z običajnimi antibiotiki je ne moremo uničiti. *Campylobacter* povzroča drisko. Prenašajo jo posebej mladički. Zaščitimo se tako, da imamo čim manj stika z živaljo, ki ima drisko, in da si umivamo roke.

Vir:

<http://www.aler.si/clanki/bolezni-ki-jih-lahko-dobimo-od-svojega-psa-in-kako-se-pred-njimi-obvarovati.html>

MINUTE ZA ZDRAVJE: NARAVNE REŠITVE ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE NAŠIH PSOV

(povzetek predavanja na redni letni skupščini SKBPP 14.3.2015)

Predavanje ima namen vzpodbuditi skrbnike psov, da bi segali tudi po dopolnilnih metodah zdravljenja (v nadaljevanju: DMZ) svojih štiri-inožcev in k razmisleku, kaj lahko za njihovo zdravje naredijo sami.

Ko ima naš kuža težave, se obrnemo na veterinarja, si pomagamo z lastnim znanjem, uporabimo dopolnilne metode zdravljenja ali preprosto počakamo na razplet brez našega posredovanja. Slednja možnost je zagotovo najslabša. V nekaterih primerih pa moramo seveda NUJNO K VETERINARJU, če našega psa ogrožajo naslednja stanja: krvavitev, toplotni udar, šok, težja poškodba oz. sum na zlom kosti, notranje krvavitve, visoka temperatura nad 40°C, apatičnost, neješčost več kot 3 dni, ponavljajoče bruhanje, driska več kot 2 dni, prometna nesreča, opekline, piki in ugrizi, krči, poškodbe oči, davljenje, motnje dihanja, udar električnega toka, utopitev, zastrupitev.

Kljub temu pa vedno lahko podpremo zdravje svojega psa z določenimi pripravki ali metodami holistične medicine, saj slednja ni nikdar v nasprotju s šolsko veterino. Skeptični komentar o učinkovitosti DMZ v smislu »kdor verjame, temu pomaga« seveda ne velja za živali, saj te preprosto ne razmišljajo tako, učinek placeba zanje ne pride v poštev. Dobra novica je, da na živali (in rastline) DMZ delujejo. Stari ljudje so rekli, da »za vsako bolezen rož'ca raste«, pri tem pa so uporabljali zdravilne rastline, enake za ljudi in živali. Razlogi, ki govorijo ZA uporabo DMZ: delujejo blago, neagresivno, brez stranskih učinkov, vplivajo tako na fizični kot na duhovni ravni, vzpodbujajo lastne zdravilne sposobnosti organizma; na strani PROTI pa so zahteve: več znanja skrbnika, večja odgovornost, sodelovanje pri zdravljenju; nekatere metode pa so znanstveno še nepreverljive. Alternativna veterinarska medicina zahteva več znanja, odločitve in sodelovanje skrbnika pri zdravljenju, dobro poznavanje psa in opazovanje ter zaznavanje (tudi neznatnih) sprememb. Naša nagrada so uspehi zdravljenja. DMZ se uporabljajo kot preventiva, podpora zdravljenju uradne veterine ali kot samostojna terapija.

Najpomembnejša preventiva je kakovostna in prilagojena prehrana! Metode lahko preventivno delujejo tudi proti negativnim stranskim učinkom cepljenja, pred ali po cepljenju, pred ali po operativnem posegu, za dvig splošne telesne odpornosti, kot zaščita pred klopnimi boleznimi, kot zaščita zaradi alergije na čebelji pik, kot zaščita pred zunanjimi zajedavci, proti potovalni slabosti...

Kot podporo šolski veterini DMZ uporabljamo v primeru rakavih obolenj, po kirurških posegih, pri inkontinenci, epilepsiji, evtanaziji...

Naj izpostavimo trenutno najbolj priljubljene in učinkovite metode:

- homeopatija
- Bachove cvetne kapljice
- terapija dotika
- bioenergija, reiki
- medicinske gobe, zelišča, koloidno srebro
- ayurveda
- akupunktura
- magnetna bioresonanca...

HOMEOPATIJA: Utemeljitelj homeopatije je Samuel Hahnemann (1755-1843), njen osnovni postulat pa je similia similibus curentur (podobno se zdravi s podobnim). V praksi to pomeni, da na primer pripravek, narejen iz čebule (*Allium cepa*), uporabljamo za zdravljenje nahoda z vodenim izcedkom iz nosa in oči, saj če-

bula pri zdravem človeku povzroča enake simptome kot nahod. V začetku je bilo pripravkov le približno sto, zdaj jih poznamo preko dva tisoč. Homeopatija je sicer doma v Nemčiji, vendar je razširjena po vsem svetu, verjetno najbolj množično pa jo uporabljajo Angleži in Američani. Deluje na fizično in psihično raven, zato zdravimo tako telesne bolezni, akutne in kronične, psihosomatske motnje in neželeno vedenje, strahove, vpliva na čustvena stanja (žalost, ljubosumje, ...).

Za uporabo pri živalih se odlično obnesejo sestavljena zdravila, ki jih lahko uporablja skrbnik po lastni presoji na podlagi simptomov, so poceni, blago delujoča in neškodljiva (tudi pri gospodarskih živalih, pri mladičih, brejih in doječih samicah). V slovenskih apotekah je na voljo 77 registriranih pripravkov, nakup preko spleta v tujini svetujem za sestavljene pripravke Boiron Vet.

BACHOVE CVETNE KAPLJICE: Utemeljitelj vede je angleški zdravnik dr. Edvard Bach

(1886-1936). Gre za energetsko medicino, ki deluje na ravni celice, na fizični in duhovni ravni (principi kvantne fizike), ima nežen vpliv na psihična stanja, ki so vzrok ali posledica fizioloških težav. Pomembna je pravilno izbrana kombinacija cvetnih izvlečkov, ima hiter in dolgotrajen učinek. Pri tem je pomembno, da je skrbnik živali dober opazovalec razpoloženskih stanj. Dr. Bach je bil namreč prepričan, da so v ozadju vsake bolezni čustvena stanja oz. psihično neravnovesje in na tej osnovi je uspešno zdravil tako ljudi kot živali.

TERAPIJA DOTIKA: vse vrste masaž, akupresura, Tellington Touch metoda (npr. za umiritev hiperaktivnih psov, za zmanjševanje stresa, pri kroničnih bolečinah, šokovnih stanjih...), Bownova terapija, refleksna conska masaža, kiropraktika...

Ne pozabimo, da z dopolnilnimi metodami zdravljenja uspešno in trajno lahko vplivamo tudi na vedenjske motnje: strahovi, fobije, ločitvena tesnoba, slabost pri vožnji, neželeno (obsesivno) vedenje, agresija. Idealna rešitev je uporaba kombinacije več metod in pogovor s holističnim veterinarjem.

Posebno pozornost vedno namenjamo cepljenju, saj se neželeni stranski učinki lahko pojavijo čez mesece ali celo leta kot akutne ali kronične bolezni. Cepljenje je ponavljajoče draženje imunskega sistema: cepivo v telesu ustvarja »namišljeno« stanje bolezni in vzpodbudi organizem, da se s protitelesi bori proti bolezni (pes razvije protitelesa, da premaga morebitno bolezen). Vedno je potrebno pretehtati, kakšne so pozitivne strani cepljenja. Cepivo se z neposrednim vnosom v telo izogne tudi varnostni pregradi, ki jo predstavljajo slina ali sluznice. V primeru, ko gre za hude bolezni, ki še vedno niso izkoreninjene ali so v porastu, je cepljenje še vedno edina zaščita. Ne cepimo, če je pes podhranjen, ima notranje zajedavce, je izpostavljen strupom iz okolja, stresu, hormonskim spremembam (gonitev ali brejest), neposredno po veterinarskih posegih...Posebne okoliščine so zagotovo starost, prehranjenost, psihično in fizično

stanje psa, pogostost stikov z neznanimi psi in drugimi živalmi izven znanega okolja, predhodna cepljenja in prisotnost nalezljivih boleznih v okolju, kjer pes živi.

Statistika govori o pojavu stranskih učinkov, kot so agresivnost in druge oblike vedenjskih motenj, avtoimune bolezni, kronične kožne alergije, epilepsija, artritis, rak. Rešitve so krepitev imunskega sis-

tema, kakovostna hrana, odsotnost stresa, psihofizična aktivnost, preventivno v 24-ih urah po cepljenju pa pripravek Thuja 30 CH.

Temeljno sporočilo predavanja pa je **NIKOLI NE PRENEHAJ ISKATI REŠITEV** za dobro počutje in zdravje svojega psa.

Mojca Sajovic

Copy -> Paste

Ne, brez skrbi, tole ni članek o uporabi Worda. Za razlago naslova bom 'ukradla' kar rek moje dobre prijateljice: Kaj je lepšega kot imeti bernija? Imeti dva!

Moji Jillki se je pri njenih zrelih petih letih prav na novega leta dan pridružila nova mala kosmata kepica. Po dolгих letih razmišljanja in analiziranja se je moja neizmerna želja izpolnila. V naročju sem držala štiri puhaste tačke, ki so bile prvič v avtu takrat, ko so morale zapustiti svoje gnezdo. Ampak te moje nove tačke so bile zelo pogumne in razigrane, zato ni čudno, da so že v prvih dneh v novem domu dobile bojno ime: v Vodice je prišel Terminator! In s Terminatorjem se je začela v naši hiši akcija in namesto enega mladička sem dobila kar dva, resda je drugi star pet let... Zaenkrat (ob tem trkam ob mizo) je pri nas res veselo in zanimivo vsak dan sproti. Jillki se je pootročila in uči malčico pasjih (no, ja, pa malo tudi mojih) vrednot, malčica (njeno pravo ime je Happy) pa uči Jillko neumnosti, ki njej pravzaprav nikoli niso šle skozi glavo, tudi v puberteti ne. S kakšno ljubosumnostjo se nismo srečevali, puncici sta se zelo lepo ujeli, res pa je, da je Jillki nekaj dni po prihodu malčice, medtem, ko ji je mala spet sedela na glavi, prav butasto gledala in spraševala: ''OK, zdaj smo jo čuvali par dni, kdaj hudiča gre tamala domov?!''

Po moji stari navadi je seveda tudi Happy morala v službo in sicer prvič že pri rosnih treh mesecih. In če sem v enem od prejšnjih člankov pisala o tem, kako pes v službi ne zasede prav veliko prostora, le jaz pridem malo težko do mize, je situacija zdaj precej podobna – pod mizo ležita obe, poravnani kot sardini v konzervi, jaz pa sedim še malo bolj oddaljena od mize. Zaenkrat še nimam težav s hrbtenico...

Skratka, življenje z dvema bernkama je super, zabavno, le malo več časa si je treba vzeti za sprehode. Sprehod, ki sicer traja kakšnih 20 minut, je sedaj raztegnjen tja do ene ure. Pa ne zaradi naše počasne hoje ampak zaradi lepote, ki očara vsakega mimoidočega, s katerim je potem potrebno reči vsaj kakšno besedo ali dve.

In kaj je lepšega, kot pogled na 'Copy-Paste', ko prideš iz zgornjega nadstropja?

PS: Ste opazili zemljo in odtrgani listek iz rože med prednjimi tačkami 'Paste-a'? Ja, to bomo morali pa še urediti...

Barbara Šolc

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje

e-naslov: bernski.klub@gmail.com

fax: ++386 (0)1 786 51 46

Davčna št.: 568 922 92, NOVA ŠT. TRR: SI56 6000 0000 0363 918

Upravni odbor:

Mojca Sajovic: predsednica (e-naslov: astra10@siol.net, GSM 041 631 616)

Nina Barlič: podpredsednica (e-naslov: nina.barlic@gmail.com)

Barbara Šolc: tajnica (e-naslov: barbara@topol.si)

Milica Mihelčič: blagajničarka (e-naslov: milica.mihelcic@siol.net)

Janez Valič: član (e-naslov: iskrasta@siol.net)

Zoran Borovšak: član (e-naslov: mejl4zoky@gmail.com)

Tone Hočevar: član (e-naslov: tone.hocevar@delo.si)

Nadzorni odbor:

Vesna Mišič, univ. dipl. prav., Slavko Ložar, Danica Rebov

Disciplinska komisija:

Josip Mihelčič, predsednik, Filip Česenj, Peter Vražič

CENIK ČLANARIN

Na osnovi sklepa skupščine kluba z dne 14. 3. 2015 o višini pristopnine in članarine za leto 2015 (zneski veljajo do spremembe na naslednji skupščini kluba) znaša članarina:

- za redne člane: 25,00 eur, pristopnina 5,00 eur

- za družinske člane: 12,00 eur, pristopnina 3,00 eur

Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnine.

Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

Vsem, ki še niste poravnali letne članarine:

Na nedavni skupščini 14. marca 2015 smo sklenili, da bo tudi za leto 2015 članarina znašala 25 EUR za redne člane in 12 EUR za družinske.

Po plačilu boste po pošti prejeli letno nalepko in z njo boste lahko uveljavljali klubske ugodnosti – vzreditelji jo potrebujete pri uveljavljanju znižanih storitev KZS.

Podatki za nakazilo:

Prejemnik: Slovenski klub za bernške planšarske pse, Predole 23, 1290 Grosuplje

Transakcijski račun: SI56 6000 0000 0363 918

BIC koda: HLONSI22

Koda namena: OTHR

Referenca: SI00 XX (vaša članska številka, ki jo najdete na članski izkaznici in v seznamu članov na klubskih straneh) 2015 ali pustite prazno

Na osnovi 10. člena statuta kluba je rok za plačilo članarine 31.3.2015.

Hvala vsem, ki nas podpirate tudi s svojim finančnim prispevkom.

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS

predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer; e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

Klubske ugodnosti so objavljene na spletnih straneh kluba.

Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo člansko izkaznico z veljavno letno nalepko, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

In je prišel dan ... za šolo!

Ja, za vse v naši družini, pa nobeden se tega v prvem trenutku ni pošteno zavedal, je prišel čas sprememb, ko smo dobili novega družinskega člana in je bilo potrebno čas posvetiti tudi njemu. Namreč, po nekajletnem Rokovem prepričevanju in dokazovanju, da bo za svojega psa skrbel predvsem sam, smo mu izpolnili dolgoletno željo, da dobi psa. Pa ne kr' neki. Želel je imeti bernija. In je prišla Tally. In z njo mnogo sprememb v našem vsakdanjem življenju. Pa ne bom o tem, saj to vsi lastniki psov in tako tudi bernijev tako ali tako že veste.

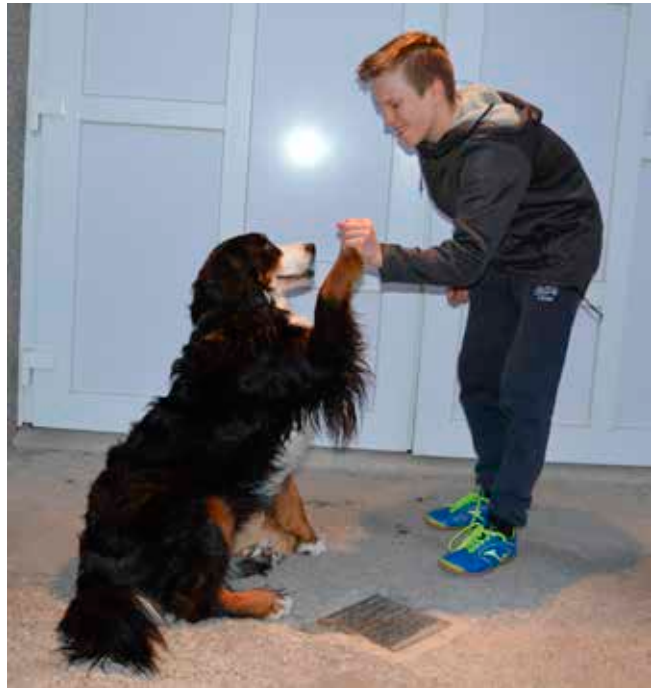
Ko dojenček postane otrok in malce odraste, je potrebno iti v šolo. Tako je tudi naša ljubljanka morala pristati na to (hote ali nehotе, ne vem, ni povedala). Pa smo šli. Najprej Mala šola. Uspešno opravljena. Nato program Spremljevalec A. Za BBH v tistem času ni bila zadosti stara, pa tudi zadosti zrela še ne. Program Spremljevalec A opravljen.

Kmalu za tem smo se znašli pred dilemo, kaj sedaj. Seveda, pes in njegov vodnik bosta morala vsekakor nekaj početi, saj je potrebno psa tudi v njegovem mentalnem razvoju podpirati in mu omogočiti, da je dejaven. In smo našli ... ja, pravzaprav nam je bilo ponujeno kar v isti šoli, v kateri smo opravili prve tečaje, nadaljevanje šolanja naše kosmatinke v tečaju učenja trikcev. Kaj lepše za vodnika in za psa? Prej je bilo vse skupaj malce bolj strogo, a sedaj bo pa malce svobode?

Hmm. Vsekakor, šola je šola, vendar je bila tokrat bolj sproščena in program prilagodljiv. Saj veste, veliki psi ne morejo početi istih trikov na enak način kot manjši in obratno. Želje in predvsem potrebe so bile vseskozi prilagojene posameznemu udeležencu tečaja oz. paru pes-vodnik, saj ima vsak par svoj način medsebojne komunikacije in s tem tudi učenja.

Naj navedem nekaj dejstev, ki so pomembna pri vsaki šoli za psa, pri trikcih pa je še nekaj dodatnih trikov, saj če npr. želiš, da se bo pes čimveč naučil, je zelo pomembno, da se čimveč dela s t.i. »free-shapingom« ali drugače povedano, da se pes uči s pomočjo oblikovanja vedenja, da sam ugotovi, kaj vodnik želi od njega. Na ta način se nauči največ, z veliko mero potrpežljivosti vodnika, vendar ko pes dojame, kaj se želi od njega, si to tudi zelo dobro zapomni. Druga pomembna stvar je, da se trike nato ponavlja v čim več različnih okoljih, saj se mora pes na izvajanje trikcev odzvati v praktično vsakem okolju, da lahko pokaže kar zna. Mi smo na tečaju izvajali določene vaje tudi s pomočjo tarče, ki je lahko npr. v obliki dveh iztegnjenih prstov na roki. Zelo pomembna je tudi pozornost psa do vodnika, ki se skozi celotno šolanje vseskozi veča, tako da že malce bolj izkušeni psi kar čakajo, da morajo kaj narediti in če se nič ne dogaja, na to opozorijo s prisiljenim zehanjem, cviljenjem, ipd. Kot zanimivost glede zavzetosti naših psov na tečaju trikcev naj navedem situacijo, ko so enkrat na tečaju vsi psi zelo intenzivno izvajali in se učili novih trikcev, nato pa po okoli tričert ure vsi polegali po tla in se niso več ganili. Bilo je zadosti za tisti dan.

V teku šolanja je bilo velikokrat prav zabavno, saj se marsikdaj zgodilo, da vodnik hoče od psa določeno obnašanje, pes pa mu ponuja vse drugo, le tisto ne, kar je od njega zahtevano in pride do zelo smešnih situacij. Npr. naša Tally se je učila dvigniti zadnjo tace, pa ni šlo. Nato smo ji za oviro postavili lesen kolut in ona je namesto dviga zadnje tace v tem kolutu videla možnost, da se z vsemi štiri spravi gor in nato sede. Morate mi verjeti, ker je berni velik pes in kolut za njeno velikost majhen, je izgledalo zelo posrečeno, za našo kosmatinko pa kljub temu kar težko.

Naj omenim še eno presenečenje, ki smo ga doživeli na tečaju trikcev. Prišli so nas snemati z RTV Slovenije za prispevek za oddajo Turbulenca. Povsem nova situacija, kamere, mikrofoni, delovanje po navodilih TV ekipe, skratka veliko motenj za naše pse. Tudi vodniki so bili malce živčni, ker niso vedeli, kako se bodo obnašali psi v tej novi situaciji. Pa smo do takrat bili očitno že dobro natrenirani, saj so psi pri snemanju zelo lepo izvajali trike, ki so se jih do tedaj naučili in se prikazali kot pravi profesionalci za TV nastope. Čestitka vsem nastopajočim! Za bralce, ki vas zanima, kako to izgleda na TV, si lahko na RTVSLO internetni strani v okviru RTV 4D aplikacije pogledate oddajo Turbulenca, Ko je pes težava, na sporedu pa je bila 28. jan. 2015. Naši posnetki so nekako od druge minute in pol naprej.

Naj še malo opišem nekaj trikcev, ki smo se jih naučili. Pa da ne boste mislili, da je na prvi pogled enostaven trik »Daj tačko« čisto neuporaben. Z malo vaje se ga lahko razvije v zelo atraktivne trike kot je »Prosi« (ali »Svizec« - pes sedi v položaju svizca z dvignjenimi tačkami), pa »Daj mi petko« (pes sede da vodniku »five«), pa »Mahaj« (pes maha z eno ali tudi obema tačkama). Meni eden izmed zelo zanimivih je »Objem palice«, kjer pes stoji z eno ali obema prvima tačkama objame palico. Podoben je trik »Križanja nog«, kjer pes leže prekriža tačke, lahko tudi objame palico.

Trika »Glava na tla« (pes da glavo na tla, ko leži in čaka pri miru) in »Mrtva« (opis verjetno ni potreben) sta sicer trika, kjer se uporablja naravno vedenje in naravni gibi psa, vendar na ukaz vodnika. S tem pes ne spravljamo v za njega neobičajne položaje, da bi se pes počutil nelagodno. Eden takih je tudi »Poklon«, ki je videti zelo lepo, pa naredi naša Tally takšen gib vsakič, ko se vstane in pretegne tačke. Če dobro pomislim, smo izvajali samo trike, kjer je bilo gibanje psa povsem naravno.

Zelo zanimivi so tudi trikci, kjer pes pospravlja stvari v posodo, prinaša različne stvari, išče npr. ključce, hoja med nogami (več izve-

denk), gre okoli stožca. Zelo zanimiv, vendar težji trikec je, da pes dvigne zadnjo tace, tako kot psi lulajo. Ta trik zahteva veliko vaje in potrpljenja, potrebno pa je priznati, da naši bernki ni bil všeč, ker enostavno noče dvigniti zadnje tace.

Nadalje naj omenim še trikce poljuba, šepetanje na uho, vrtenje s prednjimi in zadnjimi tacami na podstavku, odpiranje zadrge na jakni, hoja za vodnikom, vse štiri tačke v posodo, vrtenje okoli svoje osi ... Seveda pa se kakšnega trika spomnijo tudi vodniki psov sami. Eden izmed psov se je tako npr. naučil pozvoniti z gobčkom na zvonček.

Vsi, ki ste kdaj šolali bernije veste, da so zelo inteligentni, to dejstvo pa potrjuje tudi to, da ko enkrat, dvakrat naredijo isti trik in se potem od njih zahteva še večkratna ponovitev, tega mogoče ne naredijo več in si mislijo: »Pa saj sem ti že pokazal, da to znam, pusti me pri miru«. No ja, saj te tudi profesor v šoli samo enkrat vpraša isto vprašanje. Tally potrjuje pravilo.

Kot ugotovitev naših šolanj bi povzel, da je za psa zelo pomembno, da je vseskozi aktiven, bodisi preko šolanja bodisi preko kakšnih drugih aktivnosti, ki so psu zanimive. Na ta način ga ohranjamo v dobri fizični kot tudi psihični kondiciji, za kar nam je pes prav gotovo hvaležen, četudi tega ne zna povedati, zna pa pokazati na svoj pasji način. Kot posledico šolanja in sodelovanja med vodnikom in psom pa dosežemo tudi večjo ubogljivost psa in prilagojenost na različne življenjske situacije. Tako da se že veselimo naslednjega tečaja, ki bo tudi bolj sproščene narave. Kasneje pa se verjetno pridružimo Ambadorjem nasmeha.

Bojan Pečar

POSKRBITE ZA SVOJE ŽIVALI!

Pri nas poskrbimo tako za male kot za velike!

Poleg klasičnega zdravljenja, kirurških posegov in diagnostike Vam nudimo tudi **alternativno – homeopatsko zdravljenje** ter **Bicom alergijske teste**.

Upravljam tudi z zavetiščem za štorke in poskrbimo za poškodovane prostoživeče ptice.

Za vsa vprašanja smo Vam na voljo na spodnjih e-naslovih ali na navedenih telefonskih številkah!

VETERINARSKI INŽENIRING d.o.o.
Dolga ulica 30, 9226 Moravske Toplice

☎ 02 548 12 30 smilja.vet@gmail.com marko.vet@gmail.com
☎ 041 649 896 PON-PET 8.⁰⁰ - 18.⁰⁰ | SOB 8.⁰⁰ - 12.⁰⁰ | NED 17.⁰⁰ - 18.⁰⁰

www.veterina-nabergoj.com

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 1/2015. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Mojca Sajovic, Barbara Šolc, Tone Hočevar

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje